

Előfizetési feltételek:

Egy évre	6 frt.
Félévre	3 frt.
Szegedre	1 frt. 50 kr.
Egy szám ára	6 kr.

A lap kiadóhatala **Nobel Armin** könyvkereskedésében van, hova az előfizetéseket küldendők, minden egyéb küldemény a szerkesztő nevére (polgárhatalmi épület) czímezendő.

MAGYAR VIDÉK.

Hirdetések

négyzet centiméternyi tér szerint számítanak. — Egyszeri beiktatás ára minden négyzet centimétert 1 krajczár. — Bélyeg külön 30 krajczár. — Előfizetők kedvezményben részesülnek.

Nyit tér petisoronként 10 kral számítattik.

SZÉPIRODALMI, ISMERETTERJESZTŐ és TÁRSADALMI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK MINDEN SZERDÁN ÉS SZOMBATON.

Gyermekeink érdekében.

Valaki talán azt kérdezhetné, hogy társadalmi és szépirodalmi lapban hogyan lehet a gyermekekről írni? Hiszen az ilyen dolgok tan- vagy nevelésügyi szak-lapokba valók. Igaza van, de csak részben, amennyiben az itt elmondandók társadalmi, még pedig meglehetősen fontos társadalmi kérdést fognak érinteni.

A merre csak tekintünk, mindenütt találunk ünnepekkel, vigalmakkal, melyek mind-megannyian a tavasznak vannak szentelve, mint azon érszaknak, mely megérkezéssel az emberi szívre éltetően, vidítóan hat s magát az embert arra készíti, hogy a szoba négy fala közül ki-menjen, kiessen a szabad természetbe, bámulni annak csodáit s imádni vele a nagy alkotót.

De bármire tekintünk, jobbra csak fel-nötteket látunk, noha a mi kicsinyeink is — mint a madarak szeretnének kirepülni a szabad mezőre, az árnyas erdőbe, hogy versenyt játszhassanak, és dalolhassanak. És ha azt látjuk, hogy éppen őket fosztják meg a páratlan élvezettől, ha azt látjuk, hogy ők, kik egész éven át ott ülnek az oly gyakran bűzhödő levegőtől iskolaszobájában, a szép tavaszi időben sem rándulhatnak ki együtt, testületileg — felesleges-e akkor róluk megemlékezni, érdekükben egy pár szót kezdzünk ki.

Azt hiszünk nem.

Nem azért, mivel tény, hogy gyermekeink legnagyobb kineveink, kiknek jólétéről gondoskodni kell.

Oly ritkák most már azok a gyermek-ünnepek! Vannak dalár-lövész-tízoltó-vadász stb. ünnepek, s ezek oly közkedveltségnek örvendenek, hogy a gyermekekről lassan-lassan

meg is feledkeznek. Azt mondják, kicsinyeinknek amúgy is fogékony kedélyük van, gondoskodjanak mulatságra! maguk. S ők gondoskodnak is: nézőivé levén a nagyok mulatságainak.

Hogy az ilyen mulatságoknál édes-keveset nyerne, azt mindenki be fogja látni, a ki azokat a mulatságokat így a mint vidéken lenni szoktak, kellően ismeri. Hiszen tudjuk, hogy milyenek a mi falusi legényeink és szépeink.

S vajjon honnan van az, hogy oly helyeken is, a hol azelőtt gyermekünnepek divatoztak, ezeknek már nyomuk sincsen? Valószínűleg onnan, mert nem jól kezdték, igen költségesekké tették. A szülők megsokalták a költségeket és a községi pénztár sem volt hajlandó az adakozásra.

Mindenekelőtt takarózkodni kell az ilyen ünnepeknél, azután pedig gondoskodni kell arról, hogy a gyermekek az ily ünnepeknél helyesen el legyenek foglaltva anélkül, hogy szabadságukban érezhetően korlátoztatnák.

Hiszen nem szükséges, hogy az olyan tavaszi mulatság sokba kerüljön. Nem a pénz teremti elő a való kedélyességet és jókedvet. Nem is szabad a gyermekeket érzéki élvezetre szoktatni. Szoktassuk nemes élvezetekre. Szoktassuk arra, hogy csekély érzéki élvezet mellett is vidáman és elégedetten legyenek. Egy pohár tej, egy személye elégséges, hogy egy romlatlan gyermeket megörvendeztessünk s felvidíthessük. „Nem az élvezet” mondja Jean Paul Levanajában, „tesz vidámmá, hanem csak a foglalkozás. Nem az élvezet, hanem a vidámság anyja az erőnyek.”

Sok készülődés sem kell. Egy pázsitos hely, egy meleg napugrás, egy friss koszosítka minden gyermek számára tulajdonképpen minden,

a mire szükség van. Aztán mirevaló az a sok kérédes! Igaz, hogy szép, ha a gyermekek tisztességesen vannak öltözve, de nem szükséges, hogy azok mind bíbók fel legyenek piperezve, s hogy a hiúság idő előtt szíveikben felbuzgasszék. A mi a zenét illeti, ez sem ökövetlenül szükséges, de ha csak lehet, ezt ne nélkülözzük, mert ennek hatását más valami által nem tudjuk egyhamar helyettesíteni s ille-tőleg pótolni.

Szóval egyszerű s meggondolt módon kell rendezni gyermekünnepeinket, ha azt akarjuk, hogy életképesek s haszonnal járók legyenek.

S vajjon valóban lehetnek-e hasznosak is a gyermekünnepek?

Igen is lehetnek.

Még pedig nagy haszonnal járók!

De erről egy következő cikkünkben lesz szó.

Felhívás.

Kétséget sem szenved, hogy hazánk elszegényedésének egyik főtenyezőjéhez tartozik az is, hogy mi a szükséges ipar-czikkeket s gyártmányokat általában, nagybórára a külföldi piacról behozottakból szerezzük be, s közönségesen azzal indokoljuk eme önön magunk iránt elkövetett méltatlanságot, hogy hiszen azok hazánkban vagy nem készíttetnek, vagy ha készíttetnek is, nem oly jó minőségben s nem oly olcsók, mint a külföld gyártmányai. — Hazánk elszegényedésének ezen egyik oka, t. i. a gyár-ípar pangása, egyesek pártolása következtében ma már számtal kezd, s örvendetes reánk nézve az, hogy ezáltal különösen a gazd. gépek gyártása hazánkban nagyobb lendületet vett. — Mindezeknél fogva nem késett a magas kormány sem, egyrészt nemzetgazdászati indokból, másrészt pedig a magyar gyár-ípar felvirágzása tekintetéből, intézkedni s megbízta a magy. kir. államvasutak gépgyára igazgatóságát

T á r c s a.

Egy félnék fiatal ember.

— Francia eredetből. —
(Folytatás.)

Délután négy óra volt.

Lucián félre vonta Candas Scipiót.

Boszut akart állani a béres gyereken, — a mint ő nevezte; tudtán kívül részesevé kelle lennie a tervezett elszöktetésnek.

— Tudsz-e nekem ma estére egy hintót szerezni? kérdé tőle.

— Mindenesetre — hangzott a felelet.

— Ezen esotthon fogj be egy pár könnyű lovat és éjjeli tizenegy és fél óraker jelenj meg a keresztutnál ott, hol ez az Uzes felé vezető ország-utra tér be.

— Jól van, ismerem azt a helyet; el fog ön utazni?

— Igen.

— Nagybátyja tudtán kívül?

— Ne szólj neki erről egy szót sem.

— Tehát titok?

— Mély titok, azért halgass!

— Halgatók! volt a béres felelete. Szeretem a titkokat. Valami szerelmi historia, ugy-e?

— Nem titkolom előtted.

— Lám, lám!

— Követtem tanácsaidat.

— Jók is azok!

— Kiténök.

— És szabad tudnom?

— De tudsz-e hallgatni?

— Néma leszek, mint a hal.

— Tehát, mond meg, ismered az avesno-i kastélyt?

— Alig néhány lépcsőnyire van innen.

— A gróf gyermekeinek nevelője

— Az a kis szőke, halvány mint egy . . .

— Az, Margitnak hívják.

— De ön, ki oly félnék . . .

— Tudod, ittam néhány pohár . . .

— Uj bort! Ez volt az áruló.

— Ugy van, a második pohár már felvillanyozott; istenemre, azt mondom neki: Margit, szeretlek, és megöleltem.

— Lám, rohammal?

— Rohammal!

— Éljen!

— És ő két pofont adott! Láttam szikrázni

az égnek minden esillagát. — Igazán?

— A mint mondom; ő imád engem.

— Óh, imádja? És ma este?

— Ma este elszöktetem.

— Istentelen.

— Hasznát veszem lezékédnek.

— Éjjel fél tizenkétókor.

— Egy szót sem!

— Óh, tudom, titok, csit!

— Még neki magának se szólj. Most pedig sietek fel Viktorinához és elbeszéltem neki mindent képelem, hogy fog kaczagni.

Az est elmúlt minden egyéb esemény nélkül. Fél kilenc táján Lucián készülődéseket tőn, hogy a Larnaenak kijelölt találkozóra elinduljon.

Az élvezett új bor hatása lassanként elenyészett és a fiatal ember lelki állapota ismét visszazökkent a rendes kerékvágásába.

Ugy tejszett neki, mintha álomból ébredne fel. Visszaemlékezett, és a való tőnt fel előtte. Majdnem a reszketés fogta el, nem a félelem miatt, hanem félnék természete folytán.

A Jókay Mór pápai tiszteői által felállítani szándékolt emléktábla érdekében f. hó 15-én tartott értekezést az önnepély rendező-bizottság tagjaivá: Antal Gábor, Bánfi János, Fenyvesy Ferenc, Gyurátz Ferenc, Hercz Dávid, Horváth Lajos, Kis Gábor, Kiss László, Koritschoner Lipót, Kóvi József, Mészáros Károly, Néger Agoston, Ocsoszy Kázmér, Osváld Dániel, P. Szabó Károly, Szilágyi József, Szegelethy György, Szokoly Ignéz, Steinberger Lipót, Újváry Ferenc, Zarka Dénes, Vály Ferenc, Wajdits Károly, Voita Adolf és Voita József urak jelöltették ki, kik a f. hó 26-án d. u. 5 órákor a városba nagytermében tartandó alakuló gyűlésre hivának meg. „P. L.”

Új zeneművek. Rózsavölgyi és társánál Budapestben megjelentek Székely Imre id. lírai zongora számára következő tártalommal 1. A psztán. 2. Molnár-dal 3. Mariskán 4. Falusi köszöntés. 5. Csész-dal. 6. Ősz-dal. 7. Tisza partján. 8. Édes fűtök. 9. Elváltás. 10. A pusztá visztonlátásánál. 11. Elvesztett szerelem. 12. Lakadalmi tánc. 13. Jubás-dal. 14. Bueszto induló. 15. Boldog várakozás. 16. Vándor-dal. 17. Búcsú. 18. A eszdrában. 19. Fúrnyás. Továbbá Sándor Szécsényi-Hymnus zongorára s magán énekre alkalmazta Bartalos István. Az idylkák ára 1 ft. 50 kr., a hymnuszé 60 kr.

Hymen. Fehér Dániel tekei urod. ispán úr f. hó 24-én vezette előtársok a szép műveltségéről ismeretes Mányoky Rozsá kisasszonyt. Mányóki ügyvéd leányát. Tartós boldogságot kívánunk a fiatal párnak.

Arany völégény. Gránicz Simon pórmagassy lakos ritka önnepélynek volt háse folyó hó 11-én Zalaegerszeg, ugyanis legkisebb, illetőleg legifjabbik fiának lakodalmát és saját aranylakodalmát ille meg egy napon ott. A még igen jó életkedv és életöröme iréndó agg arany völégény minden félköszöntésnek, és meglehető sok volt belőle, emberül megelégt és arany mennyasszonyával még egy eljárta a szép „csendőst” de még a frissét is, hogy sok fiatal megjörjehlhetje tőle. Bíz ritka haladó részesül e kiváló szerencsében. B...

Jóteköny-czélú szini előadás. Mékedvelői előadás a nő- és tisztelő-egylet, egy a színházalapa javára. Pápa, vasárnap 1880. évi május hó 30-án, a „Griff” vendéglő nagytermében. Rendező: Mészáros Károly ur. Adatik: Gringóire, Vigjáték I. felvonásban: írta: Bayville Tódr. Fordította E. D. Sugó: Magvassy Pál ur. Személyek: XI. Lajos Szupits Gyula ur. Gringóire Péter Szegelethy György ur. Fourniez Simon kereskedő Dienes Miklós ur. Le Dain Olivér Grosz István ur. Luiza, Fourniez leánya Schwarcz Paula urhölgy, Nykole, öz. Andryné, Fourniez huga Kőnczöl Gizella urhölgy. Apródok, szolgák, tiszték és újások a skót testőrségből. Történeti Founabon, Fourniez Simonnál 1469-ik évben. Ezt követi: A diésősz bajjal jár. Rendkívül mulattató bohózat I. felv. írta: Bekott G. A. Angolból fordította: N. N. Személyek: Mudi Bernmüller Gyula ur. Lucretia özvegy Kőnczöl Gizella urhölgy.

Flashpan Felix képző Grosz István ur. Lidia Schwarcz Paula urhölgy. John, Mudi szolgája Tóth Mihály ur. Helyárak: Tánulászék 1 ft. — Zártók 60 kr. — Számzót állóhely 50 kr. — Állóhely 40 kr. — Deák-jezy 30 kr. — Kurzat 20 kr. Jegyek folyó hó 26-ától kezdve előre válthatok Bernmüller Gyula ur kereskedésében. Az előadás napján, a „Griff” vendéglő 4 számú szobájában d. e. 10-12 és d. u. 3 órátl az előadás kezdétyén. — Felhívzések közzétellett fogadtatnak és hírlapilag nyugtatatnak. Kezdetre 8 órákor.

„A legnagyobb magyar.” Széchenyi István emlékszábrát vasárnap lepeztek le Budapest nagy-szerű önnepeltyéggel. Hatvahét koszori díszítette a szobrot, nagy lakoma este pedig díszelőadás követte a nagy önnepet.

Poszonykán ismét van magyar lapja. Mikor dr. Piszatory Mór, a „Poszonyvidéki lapok” új szerkesztője az utolsó cikklet írta besztüntetendő lapja számára, sorait azzal fejezte be, hogy „Meghalt a magyar lap! Éljen a magyar lap.” S a „Poszonyvidéki lapok” mint politikai heti lap ismét feltámadt Ardényi szerkesztése és kiadása mellett, Kiványk, soká és eredménytelten éljen!

A sz.-fehérvári szintársulat mint egyi Budapesti lapban olvassuk Poszonyban megbukott. A társulatnak volt néhány jó tagja, érdekes vendégszerepekben sem volt hiány, de a kraxelluberek oly kis mervény pártfogolták őket, hogy kénytelenek voltak az előadás besztüntetni. Izzel kapcsolatban a következő jelenthők: Károlyi szerződése Poszonyban f. hó 15-én járt le, a szintársúvények alapján minden igazgató csak a saját szini kerülésben működhetik, Károlyi kerüléshez Szécsényfehérvár, Pozsony, Veszprém, Pápa és B.-Füred tartozik. Nálunk a telen játszótl deficit mellett, Poszonyban plane megbukott, most tehát csak az utóbbi 3 helyre mehet. De Veszprémben szomoru iskolákai vannak; az ott uralkodó hagyomány miatt az iskolákai is be kellett zárni, Pápa ismét nem adják neki a nagytermet, B.-Füreden még alig van 2-3 vendég, így tehát nem maradt más hátra minthogy tagjait széinek erőszakra. A „P. H.” arról értesül azonban, hogy Károlyi folyamodott a központi tanácsban, hogy engedjék meg neki, miszerint társulatával más kerülésben működhessék. (Nem vagyunk a dolgoba beavatva, azért különösen hangzik nekünk, hogy „Pápa ismét nem adják nekik a nagy termet.” Ki nem adja nekik? Úgy hiszünk, a herlő nem volna ellene, ha a szintársulat városunkba jönne, tehát kiveso az, a ki nem adja ota a termet? Azt csak nem akarjuk feltenni, hogy működelvények egyelő előadása miatt városuk közönsége oly álló éven át vagy még tovább magyary színszt ne látthessen? Tisztelettel és elismeréssel vagyunk működelvények iránt már csak azért is, hogy nemes czél eléréséért fáradoznak, amde ezen tisztelet s elismerés nem zárja ki azt, hogy színszskéket ne kívánjunk. Szerk.)

József főherceget az országos iparegyesítelt boldogsággal ölfogadta. Az e tárgyban nála tiszteleg küldetéséget gr. Zichy Jenő vezette, ki rövid beszédben emelte ki az egyesítelt jelentőséget, mely a

azzal, hogy oly mezőgazdasági gépeket készítsen, melyeneket hazánkban még egyes gépgyárakban eddig-ge nemcsak, hogy tökéletes alakban nem, de a nagyokb tökélyháza miatt egyáltalán sem valának készítyé igényeinkhez képest előállítani. — A magy. kir. államv. gépgyára tehát első sorban is a nagyokb gazdasági gépek gyártásít tűzte ki főfeladatát, nevezetesen pedig a gőzmozdonyok és gözcséplő-gépeket, melyeket eddigelő külföldiöl kénszerítettnél behozni. — S hogy ezen feladatának teljes mértékben megfelelhessen, beszerette a legjobbaknak ismert angol gyártmányú gözcséplő-gépeket, azokat szakértői bírlat alá vette s azokból mindazon szerkezetek nyomán, melyek eddigelő a gyakorlatban legjobbaknak, legtekélyteltsékeknek s kiváltkély hazai gazd. viszonyainak legmegfelelőbbeknek bizonyultak, állított elő oly tökéletes esztplőgépeket, melyek a mi a tisztá munka és képséggel illett, egy sorban helyeztetek, a mi pedig a szilárságot s gazdasági viszonyainkkal kapcsolatos éghajlati befolyásit illett — e tekintetben felmúlójak a külföldi gyártmányait, nevezetesen pedig, mert a mi kir. államv. gépgyára a gözcséplőgépekdél a hidépítésnél szokásos megtörhefen szilárságu vasrészeket alkalmazta, a rostá felületeket tetemesen nagyosbította. — a mi megbesztíthetetlen előny — s a kerekéket pedig kovósolt vasból készítette, ugy hogy ezen gépek semmi kíványi válót fenn nem hagyunk; minék igazolására szolgáljon az alább közzél néhány nyilatkozat, melyek mindegyike önzetlenül kiemel, hogy ezen hazai gyártmányok a legjobb külföldi gépekkel bátran kiállják a versenyt. — Magától értődik, hogy mind-éven az ipar terén vett lendület, csak akkor hozhat áldást szeretett hazánkra, ha a tiszt. közönség, különösen pedig a gazdaközönség az ezen irányban vett lendület jóakarutalag istápolja az által, hogy a szükséges iparezékkéket és most már az itt tökélyesség készült gözcséplőgépeket s mozgonyokat — hazai gyártmányokból felezi, s a keservesen szerzett garasokat nem a külföldi gyártmányainak beszerzésére fordítja, melyek ma már egy házjalán sem jobbak, hanem igenis drágábbak — s értékek pénzünk a külföldre vándorol, honnan vagy soha, vagy pedig csak mint állami kölcsön s így mint újabb teher a házra, jö vissza. S ezért, ha boldogulni akarunk, szükségteinket fedezük hazánk oly iparosi és gyárosainál, a kik kitűnő eszközüket s gépeket gyártanak, hogy ezáltal az ipar a legmagasabb tökélyre emelkedhessék s ne legynék egyáltalán a külföldre utalva. — Ebből kiindulva, köteleseggemnek tartom mindenkit a mi k. államv. gépgyára által készített gőzmozdonyok s gözcséplőgépekre figyelmesség tenni s tiszteletteljesen megkeresni, hogy ezen gyártmányokat, melyek a „Közletken”, Üllői-út 25. sz. a. levé gyári telepemben mindenkor megtekintethetők s kísérlettelre készen állanak, hazánk javára s a magyar ipar felvirágzására a gazdaközönséggel ismertetni ne ferhessek. Kelt Budapestben, 1880. április hó. Teljes tisztelettel Fehér Miklós, mint a mi kir. államv. gépgyáraunk vezér-ügynöke Budapestben, Üllői-út 25. szám, „Közletke.”

bántótnak volna. Egy kis karezozás elég lett volna megijesztésére s megleckéztetésére.

Ezen pillanatban siető lépések zaja halatszott.

Lucián jött majdnem futva kuszált hajjal, rendellenül legelő öltözetben. Alig léhegett.

— Uram, megkéstém, becsásnak meg; nem az én hibám volt, tartóztatva lettem.

A tanúk meghajoltak.
Gyönyörű holdvilágos éjjel volt. A kis tér, melyen az ellenfelek találkoztak, majdnem oly fényben öszött, mintha a nap lóvetle volna rá sugarait.

Az éjnek esendjében, az enyhe lég mellett, a táj mindenféle fény-áryalatokban ragyogott.

A két ellenfél egy-egy kardot vett kézbe, melyeket Lucián hozott magával.

A miat Lucián védelmi állást foglalt, a két segéd összentezést. Valóban, állása kellem s fesztelenség tekintetében kifogás nélküli volt. Mellét erőltetés nélkül kissé visszahúzva, térdéit feszítés és fáradság nélkül meghajlítva, néhány oly ügyes esztámadást tett, s több ízben oly sikeresen szabadtá ki kardját ellenfelétdől, hogy közvetlen Louis Montpelier, a híres vívó-tanátr egyik tanítványára emlékeztette a jelenlévőket.

Lucina állása gőyről s biztósághban nyilvánuló bizakodottságról tanúskodott. De midőn észrevette, hogy ellenfele pengéje el nem maradó kigyóként követi az övét, halványulni kezdett és zavarba jött.

Lucina gyorsan akart véget vetni a harcnak; hirtelen egyeget, elhatározó vágást mért ellenfelére, de kardja fel lett tartóztatva, mintha csak egy ártatlan szalmaszál ütözött volna valamely gerendába.

Mégis a fiatal embernek ingén vér nyomai

lástozáltak; Lucina féltékaszabú a vívást és leereszté kardját.

— Ön találta van! mondá Lucináknak, rámutatva a véres foltra.

— Nem tesz semmit, felelő hidegen a fiatal ember.

— De mégis, ön meg van sebesítve.

— Igaz, de nem ön által.

— Ki által tehát?

— Kellemetlen találkozásom volt s e miatt késtem is meg. — Nézzék, uraim, ez egy késsel éjlett seb, melyet bal karomon kaptam, és nem kardvágás.

— Valóban, mondák a tanúk; ez különös!

— Ah! ne tessék aggódni; egy nyomorult, ki vidékünkön köborol, óramat akarta magáváé tenni; le kellett, fáznom magamról s lohengrítetem öt, mi tudom én, hová; így tehát folytassuk, ha úgy tetszik; már későre jár az idő s nem kevés percz múlva már dolgom lesz.

Lucián ezeket kesertelen egyszerítéséggel s minden kérkedés nélkül mondá.

Ellenfele bersóni érezte hátát.

Két hősünk tehát újra állásba tette magát s néhány másodpercz múlva Lucina érezé, hogy Lucián pengéje vállába hatolt.

— Bocsánatot kérek, hogy önt talán nagyon is érzékenyen találtam, — szólalt meg a fiatal ember, de nincs időm mérsékelni vágásaimat, várnak rám. Uram, öszinte köszönetemet! — folytató a tanúkhöz fordulva.

És visszafelé indult Pouzot atya lakása irányában.

Midőn be akart lépni, kocsizórgást hallott. Ajkain mosoly játszadozott.

— Ostoba! mormogá villát vonogatva; elfelejtette levenni a lözerszámról a csengőket.

Unokahúgnak szobája, mely a lakás hátsó részére nyilt, — ki volt világítva. Ezen világosság időközönként elhomályosítá egy nyugtalan árny.

— A kedves Viktorina, sóhajta a szerelmes ifjú, mily türelmetlenül vár réám.

És felkapva egy hosszú lértát, mely töle nem messze fekdött, azt a falnak támasztá és fürgén mázsol fel rajta az ablakpárkányzatig; aztán halkán kopogott az ablaküvegen.

Viktorina a zajra összerzezent. Nem ezen az uton várta ő az ifjút. Fél, mert napközben egy rablórlól hallott beszélni ki a környéken köborol.

Hirtelen a szoba hátterében húzódtó, elkészülte arra, hogy segítségért kiáltson.

Ekkor megjelent Lucián feje az ablak mögött; a leány odaugrott, hogy az ablakot kinyissa.

Lucián karjával átfogta unokahúga karesú derekát, felemelte s vele együtt leszállt a lajtórán, minden fókátl esókökkel halmozva el őt.

Viktorina nem tudott sem kiáltani, sem birta magát védelmezni.

Öltözte könnyű köpenyből állott, melynek esukyjátl arcára hűzta s imádott erablója karjába fogódzva, elhatározottsággal küzedelt Scipió kocsijához, mely nem messze állott tőle.

Candás a lovak fejénél állta, valami unalmas notát füttyözésztett. Lucián halkán megsóllította, minálalt Viktorina észrevétel nélkül eltűnt a hintóban.

— Itt van ő, susogá a fiatal ember a bérésnek; köszönnöm, Scipió, sohasem fogom elfelejtani a nekem tett szolgálótl.

hívt meg. E congressuson azt a kérdést fogják megvitatni, hogy a szabadkövetség mint összesség minő magatartás s állást foglaljon s kövessen a kulturkérdésekkel szemben. Dufresne, franciaia közoktatásügyi miniszter nemrég szintén belépett a szabadkövetség kötelei közé, és pedig az „Elsasz-Lotharingeni párhely, mely egész leplezetlenül a revanche politikát dődelgeti.

A győri kivégzés következménye. Csurgóról írják az „Egyetértés”-nek a következő furcsa történetet: Csurgón pünkösd vasárnapra virradóra egy gazdag földmívelő folakasztotta magát a padlásra. A felesége jókorán észrevehén, a helyett, hogy a férjét a kőtől levágta volna, ijedten futott át a szomszédra. A szomszéd zsidó kis-kereskedő a nő kértére som mert felmenni a padlásra az akasztott levágni. Futott a szerencsétlen asszony a pandurhoz, aki már csak hivatta lesz férjét vagy valahogy élte hozni — gondola. De a pandur, kinek emlékeztében volt valami a győri esetről, megtárgalta a segédkezést, mert ugymond, legujabb rendelet szerint akasztott embert legalább egy óra hosszágig függve kell hagyni. A boldogtalan földmívelő ekkép függve maradt és családja nagy szomorúságára meg is halt.

A saharai vasut. A katonai karaván, mely a Saharán át tervezett vasut tanulmányozásával megbízott bizottságot kísérendi, márczius utolsó napjaiban indult el Onargliából Algice legdeliből vidékeire. A karaván Flatters ezredes és Roche s Birmer katonai memnökök parancsnoksága alatt áll. Kíséretüket öt bennszülött képezi. Előhírszerekkel három hónapra vannak ellátva, mint 250 tevéll szállítanak tova.

Szibériában boldogság van. legalább erre a felfedezésre jött a londoni Times levelezője, ki részletes leírást hoz a Szibériában letartóztatott fegyenek sorsáról, hova azért utazott, hogy az ottani állapotokról bizonyos tudomást szerezzen. Személyes tapasztalatok folytán azt írja, hogy az ottani bányákban dolgozókról terjesztett rémhírek csaknem egészen alaptalanok; hogy a bánásmód, az ellátás, valamint a munka beosztás is a lehető legjobb, sőt jobb, mint a Newgate- vagy Clerkenwelli fogházakban; Kara nevezetű bányákban több, mint kétezer fegyenec dolgozik, ezekről az volt a hír,

hogy majdnem éhen halnak, holott ő, a levelező a folyóik saját vallomásából hallotta, hogy napokint három font kenyert, egy font bust és elegendő tehlát is kapnak s nagyobbért csak fél napot dolgoznak, mert több munkás van mint szükséges. Minden évben új, préméllel béltelt kabátot kapnak és sokan keztyűt is. („F. H.”)

F. hó 13-án ünnepele a budapesti m. k. tudományos egyetem alapításának 100 éves jubileumát. Az ünnepele egyszerű díszszel ment végbe. Reggel isteni fizseletet tartott az egyetemi templomban, melyhez az összes tanári kar, az egyetemi jelvények elővitale mellett, teljes díszben vonult ki. 10 órákor diszgyűlés volt, melyen ünnepele beszédek tartattak s alkalmi költemények szavaltattak, végre tiszteletbeli tudori kinevezések, köztük Rudolf főhercege is. hirdettettek ki. Délután 4 órákor díszbeállítás rendezteték a tanári kar részéről külön, a tanári bankettnál a tanuló ifjuság egy diszküldetését tiszteltet. Este félfyűs-zene volt a tanári kar kifünőbb tagjai tiszteletére, stb.

Koldus éleek. A terézvárosi templom szegényei között Rézi néni igen élecs. Van egy igen zsugori háziur a Terézvárosban, kinek az orra nagyon hibás. Ezt az embert Rézi néni mindig így köszönti: „Isten erősítse meg a látását!” A háziur, ki soha szegénynek nem ad, megkérdé, miért köszönti így? „Azért aram — felelé Rézi néni — mert ha rövidlátó lenne, nem volna hová tenni pápaszemét.” — Egy lábaira végtelen hii és zsugori hentesmestert azzal gyonyolt ki, hogy cipőit bőlesőnek kérte unokája számára.

A zöld ruha. Egy berlini kereskedelmi tanácsos nemrég egy ismert párisi üzletből hozott leányának egy gyönyörű sötétzöld ruhát világoszöld levélidiszítéssel. A ruha nagyon tetszett a nőnek és ezért gyakran viselte. Mintegy két héttel később észrevelte a nő, kinek igen finom bőre van, hogy nyakán és karjain apró pörseucéket támadtak, a melyek éjjel igen fájdalmasak. A hii nő eleinte titkolta a dolgot, de később a baj annyira elmérgesedett, hogy mégis el kellett küldeni orvosra, aki azonnal mirenyémegzést konstalt. Az anyag, melyvel a párisi ruha festve volt, nagy adag mireny tartalmazott. A fiatal nő ágyban fekvő beteg és állapota aggodalmas.

Szerkesztői levelezés.

Többeknek szolgáljon tudomással, hogy helybeli leveleket nem 2 hanem 3 krajczáros bélyeggel kell ellátni, különben „stróf” ad esnek s mi el nem fogadjuk, mert nincs kedvünk zsákban macskát vásárolni.

Sz. J. Gyrtt. Azokat a számokat elküldték, tessék a postán reklamálni.

N. J. Aszd. Az a szám el lett küldve, sziveskedjék a posta — vagy pedig a kiadóhivatalhoz fordulni.

Eltemeték... a gondviselés enyhítse az ön fájdalmait! De csak nézzen körül, talán talál még egyet Pápa városában, a ki — meghallgatja önt, ha nem is verben szól hozzá.

M. N. Ön azt kérli, hogy Károlyi színházának miért nem engedték át a nagy termet? Hát ez bizony elöttek is titok. Utánna is járunk már a dolgnak, de eredmény nélkül.

M. K. Czgd. Köszönjük. Fel fogjuk használni. A folytatást kérjük.

Deveser. Azzal a lappal nem állunk esereviszonyban, különben szivesen... Sok szerencsét!

A leánykőhöz... nem áti meg a közölhetés mértéke. „Önképző.” Nincs magunknak irodalomprofesszorok. A scandalózus irka-firkájukért kimondandá magukra az együgyű — carcut? Sajndjuk!

Népdal... Talán. Pozsonyvidéki lapok szerkesztőségének. Az 1-ös számot is kérjük! Utóvöletet és sok szerencsét innen a Bakony mellől!

Felelős szerkesztő: Bánfi János.

Bérbe adó birtok.

Egy fél sessio 30 holdra terjedő föld, a hozzátartozó épülettel, melynek földjezte eserepsindelyes és áll 2 szobából, egy konyhából, egy bolt, mészárszék, jégverem, két istálló 20 drb. marhának, az udvar hátulsó végében egy vígőhid és az udvarban egy hold luczernás és egy fél hold ültetményes kert gyümölcsfákkal együtt minden perczben kiadandó.

Bővebb tudósítást ad a tulajdonos Bakony-Tamásin.

Horváth Sándor.

Főnyeremény esetl. **400,000** márka

Szerencse-hirdetés.

nyeremények az állam biztosítja. Első húzás **junius 9.** és **10.**

Meghívás Hamburg állam által biztosított **nagy sorsjátékban** részvétre, melyben több mint **8 millió 300,000** márka biztosan kisorolattik.

Ez előnyös sorsjáték-nyeremény — melyek tervszerint csak 87,500 sorsjegyből állanak — a következők:

A legnagyobb nyeremény esetl. 400,000 m., továbbá

jutal.	250,000 m.	6 nyer.	4000 m.
1 nyer.	150,000 m.	68	3000 m.
1	100,000 m.	214	2000 m.
1	60,000 m.	10	1500 m.
1	50,000 m.	2	1200 m.
2	40,000 m.	531	1000 m.
2	30,000 m.	673	500 m.
5	25,000 m.	950	300 m.
2	20,000 m.	65	200 m.
12	15,000 m.	100	150 m.
1	12,000 m.	25150	138 m.
24	10,000 m.	2100	124 m.
4	8,000 m.	70	100 m.
3	6,000 m.	7300	94 és 87
52	5,000 m.	7850	40 és 20

Az egész művelet 7 osztályból áll, s néhány hó alatt biztosan elintéztetik.

Az első húzás határideje **f. évi junius 9. és 10-ihére** hivatalosan van megállapítva.

A sorsjegyek ára: **Egy eredeti sorsjegy ára csak 3 ft. 50 kr. Fél " " " " 1 ft. 75 kr. Negyed " " " " ft. 88 kr.**

Ezen — az állam által biztosított eredeti sorsjegyek (nem eltitott igérvények) az összeg bérmentes beklüldése vagy posta-előleg után általam a világ bármely részébe küldetnek.

Minden részvevő kap tőlem még az eredeti sorsjegyven kívül az állam-czímrel ellátott eredeti tervvözetet **ingyen** és a megtörtént húzás után azonnal az eredeti nyeremény-lajstromot felszólítás nélkül megküldöm.

A nyeremények elküldése és kifizetése az illetőknek egyenesen általam, pontosan és titoktartás mellett eszközöltetik. Megrendelések legrezszertűben postautalványon eszközölhetők. Megbizások a küszöbön levő húzás miatt

Id. Hekscher Sámuel
bank- és váltóüzletéhez **Hamburgban** intézendők.

Bérma-ajándékok.

NOBEL ARMIN

könyvkereskedésében Pápan (szél-utcza)

legfinomabb

IMAKÖNYVEK és SZENTKÉPEK

a legolcsóbb áért és nagy választékban kaphatók.

Továbbá

MEGJELENT

Ifjusági és népkönyvtár

II. füzet:

„A varróleány.”

Kapható Nobel Arminnal és minden hazai könyvkereskedésben.

Ugyanott mindenmű

irodai- és rajzeszközök

is kaphatók.

Laptulajdonos és kiadó: **Nobel Armin.**

Pápan, 1880. Nobel Armin könyvnyomdájából.